

NEDERLANDSE EDITIE

**MINE
TO
TAKE**

SOUTHERN WEDDINGS #5

USA TODAY-BESTSELLERAUTEUR
NATASHA MADISON

HOOFDSTUK 1

Sofia

Ik schrik op als de wekker begint te loeien vanaf het keukeneiland achter me. De melk die ik in mijn koffiekopje aan het schenken was, loopt nu langs de zijkant. Ik leg de melkopschuimer neer terwijl het loeien van de wekker steeds luider en luider wordt naarmate de seconden verstrijken. ‘Ik kom eraan, ik kom eraan!’ roep ik naar de wekker die ondertussen zo luid is, dat ik haast mijn oren bedek, net als mijn nichtjes en neefjes doen als ik tegen ze gil dat ik zo gek op ze ben.

Ik druk per ongeluk op snooze. ‘Verdomme,’ zeg ik als ik mijn telefoon pak en naar de gootsteen loop. Ik zet de warme kraan open en maak een doekje nat waarna ik de gemorste melk opveeg. ‘Dit brengt vast geluk,’ mompel ik tegen mezelf voordat ik de doek uitspoel en terug naar mijn koffie loop. Ik pak het kopje en breng het naar mijn lippen. Het aroma van de koffie vult mijn neus en ik glimlach waarna ik een slok neem. ‘Hemels,’ fluister ik voordat ik de trap weer op loop naar mijn slaapkamer.

Wanneer ik bij de overloop ben, kijk ik over de balustrade die uitzicht biedt op de grote kamer. Dit huis is enorm, veel te groot voor mij. Maar probeer dat maar eens uit te leggen aan

mijn opa. Het huis werd gekocht en de beveiliging geïnstalleerd voordat ik het zag. ‘Niet met mij in discussie gaan,’ zei hij zacht, ‘ik ben oud.’ Waardoor ik zo hard moest lachen dat ik ging knorren. Mijn grootvader is veel, maar oud en kwetsbaar absoluut niet. Als je “Zuiderse Gentleman” in het woordenboek zou opzoeken, vond je daar een foto van hem.

Ik schud mijn hoofd als ik denk aan de laatste keer dat we dit gesprek hadden, waardoor ik hem vandaag net iets meer mis. Ik loop door de gang naar mijn slaapkamer. Ik kijk naar alle foto’s die ik van mijn familie aan de muur heb hangen. De middelste foto is van de hele familie. Het duurde een paar uur om iedereen op zijn plek te krijgen en toen nog zo’n honderd foto’s om dé foto te krijgen. Mijn overgrootouders staan in het midden, met iedereen om hen heen. Naast die foto hangt een foto van mij met mijn ouders, genomen op mijn diploma-uitreiking. Mijn vader heeft zijn arm om me heen en trekt me dicht naar zich toe terwijl hij mijn moeder aankijkt met alle liefde die ik altijd in zijn ogen heb gezien. Deze hangt vlak naast de eerste foto die we ooit samen hebben gemaakt. Ik zit op een paard met hem achter me. Zijn shirt is uit en hij heeft zijn armen om me heen geslagen. Door het verhaal dat ze mij vertelden, weet ik dat mijn ouders één nacht met elkaar deelden voordat mijn vader in dienst ging. Er volgden een hoop misverstanden en hij hoorde pas over mij toen we elkaar voor het eerst ontmoetten. Zelfs op de foto hebben we dezelfde grijns. Vanaf dat moment zorgde hij ervoor dat ik wist hoezeer hij de dingen uit het verleden anders zou hebben gedaan, als hij het kon overdoen. Ik glimlach als ik aan hem denk en stuur hem een bericht.

IK

Ik wil je alleen maar even laten weten dat ik van je hou, pap.

Ik loop door de twee openslaande deuren naar binnen en rechtstreeks naar mijn bed. Ik zet de televisie aan die tegenover het bed hangt en het zachte licht vult de donkere kamer als ik naar het nieuws kijk waarna ik Investigative Discovery Channel aanzet. Ik ben verliefd op mijn bed, iets wat mijn oma Olivia voor me heeft geregeld. Eigenlijk draagt het hele huis haar stempel. Ik zou willen zeggen dat ik heb geholpen met het uitzoeken van de spullen in mijn huis, maar dat is niet het geval, zij heeft het allemaal gedaan. Niet omdat ik het niet wilde, het is meer dat ik weet hoeveel zij hiervan houdt. Letterlijk de hele familie laat haar dit soort zaken doen, omdat het haar gelukkig maakt. Mijn grootvader liet haar een van zijn huizen compleet in het wit inrichten. Ze noemen het zelfs het Witte Huis en niemand wil er logeren.

De telefoon gaat. Ik pak hem op en glimlach opnieuw als ik zie dat het mijn vader is. ‘Hallo.’

‘Hallo, zonnetje.’ Hij noemt me bij mijn koosnaam, net als altijd. ‘Waarom ben jij zo vroeg wakker?’

‘Het is niet vroeg.’ Ik kijk naar beneden en zie dat het tien over zes is. ‘Oké, misschien ben ik een beetje vroeg op.’ Ik breng de koffie naar mijn lippen. ‘Maar je eerste werkdag is een grote gebeurtenis.’

‘Dat klopt,’ beaamt hij en ik hoor de pick-updeur dichtvallen aan zijn kant van de lijn. ‘Je droomt hier al van sinds je zeven was en oma Olivia een mini-trouwjurk voor je kocht.’

‘Dat was het mooiste cadeau dat ik ooit heb gekregen.’ Ik zucht en denk terug aan alle tijd die ik in deze jurk heb doorgebracht. Als ik niet op school zat, droeg ik die jurk. Ik heb zoveel bruiloften gepland voor mijn knuffels, het was gestoord.

‘Van mij heb je een paard gehad en van Opi een roze tractor,’ wijst hij me op de andere twee cadeaus die ook op mijn “beste cadeaus die ik ooit heb gekregen”-lijst staan. Je kunt wel zeggen dat ik verwend was.

‘Oké, prima,’ puf ik, ‘jullie kochten ook goede cadeaus.’

‘Goed,’ zegt hij grinnikend. ‘Oké, ik ga naar de sportschool.’

‘Fijne dag, pap. Ik hou van je.’

‘Hou nog meer van jou.’ Hij hangt op en ik leg mijn telefoon naast me neer.

Ik neem nog een slok koffie en druk op de knop om de gordijnen open te doen. De zon schijnt recht naar binnen. Ik glip uit bed, loop naar het raam en kijk naar buiten, naar de bomen om me heen. Dit is absoluut niet waar ik had verwacht dat ik terecht zou komen. Toen ik op de middelbare school zat, droomde ik ervan om naar Chicago, L.A. of New York te verhuizen om daar evenementen te plannen. Ik wilde in de glitter en glamour zitten. De beste evenementen organiseren, met een heel team onder me. Maar in plaats daarvan kwam ik mijn tante Harlow bezoeken en werd ik verliefd op dit dorp. Eén weekend hier en al mijn plannen gingen in rook op. Bovendien bezaten de schoonzussen van Harlow hun eigen evenementenbureau. Het is alsof het zo moest zijn.

Ik drink mijn koffie op. ‘Tijd om mijn allereerste klant ooit te ontmoeten.’

Drie uur later loop ik de trap op van de kleine bungalow die zij hebben gebouwd, met vijf kantoren waar je slaapkamers zou verwachten. De woonkamer en eetkamer vormen de wachtruimte, die vol staat met foto’s van evenementen die ze hebben georganiseerd. Ik neem even de tijd om naar de zijkant van de schuur te kijken. Of wat eruitziet als een schuur. Eenmaal binnen zie je de rustieke houten vloeren en zichtbare houten balken die je kunt versieren. Er is plaats voor maximaal vijfhonderdvijftig personen. Direct achter de schuur is een keuken waar de cateraars hun eten kunnen klaarmaken.

Ik haal diep adem en draai aan de deurknop om aan mijn allereerste dag als deel van het team te beginnen.

‘Verrassing!’ roepen Clarabella, Shelby en Presley.

Ik leg geschrokken mijn hand op mijn borst. ‘Wat is dit?’ vraag ik hun als ik de koele ruimte binnenstap.

‘Waarom dachten we dat een verrassing een goed idee was?’ Clarabella kijkt naar haar zussen.

‘Ik heb uitdrukkelijk gezegd dat het stom was, maar niemand luisterde naar mij,’ stelt Shelby die haar armen kruist boven haar hoofd.

‘Volgens mij was ik niet eens betrokken bij het gesprek,’ klaagt Presley tegen hen en ze kijken haar boos aan. De drie zussen zijn mijn beste vriendinnen geworden. Ik zou alles voor hen doen en ik weet dat zij mij altijd zullen steunen.

‘Nou, wat het ook was,’ zeg ik glimlachend, ‘het is geweldig.’

Shelby doet een stap naar voren. ‘Ben je er klaar voor?’ vraagt ze en ik kijk haar verward aan.

‘Voor vandaag?’ zeg ik en ik leg mijn hand op mijn buik. De zenuwen zijn al voelbaar sinds ik om vijf uur vanochtend mijn ogen opende. ‘Totaal niet.’

‘Hoe laat is de afspraak?’ vraagt Clarabella.

‘Tien uur,’ antwoord ik en mijn vingers trillen een beetje. ‘Dus ik heb nog een uur om alles op een rijtje te zetten.’ Ook al heb ik het dossier al drie keer doorgenomen.

‘Nou, we gaan wat drinken zodra je deze klant hebt binnengehaald,’ kondigt Shelby aan.

Ik loop naar de andere kant en stap mijn nieuwe kantoor binnen. Het was een leeg kantoor voordat ik erbij kwam en langzaam, toen ik hier stage liep, werd dit het mijne.

De witte, L-vormige bank staat tegen de muur aan de rechterkant van de kamer. Een vaas met witte pioenrozen bevindt zich op de hoek van het bureau, met een goudkleurige kaarthouder ervoor. Achter het bureau hangt een krijtbord met een kalender erop. Er hangen ook lijstjes over liefde en romantiek en van een paar evenementen die ik hielp plannen toen ik nog op school zat. Mijn computer staat aan de ene kant van het bureau, vlak naast een wit met gouden lamp die er alleen maar voor de sier staat. De roze stoel staat naar de deur gericht

en twee andere roze stoelen staan tegenover het bureau. Ik zet mijn tas op een van de stoelen waarna ik naar mijn bureaustoel loop en ga zitten.

Ik zet de computer aan om te kijken of er nog iets is binnengekomen vanaf het moment dat ik thuis vertrok tot nu. Dan bekijk ik de e-mail nog een keer die we van Helena kregen. Toen deze binnenkwam, kwam Shelby naar me toe, gaf me het dossier en zei: ‘Veel succes.’

Ik lees het contactformulier dat ze op de website heeft ingevuld. Het vertelt me eigenlijk niet zoveel. Ze heeft veel vragen opengelaten. Ik heb een paar foto’s van eerdere bruiloften die we hebben gedaan bij elkaar gepakt, om haar een idee te geven van wat we kunnen doen. Er is een uur verstreken als ik me afduw tegen mijn bureau en opsta om nog een laatste blik op mezelf te werpen voordat ik naar de wachtkamer ga.

Ik sta voor de lange spiegel en bekijk mezelf. De babyblauwe broek zit strak om mijn heupen, maar valt verder los tot aan mijn enkels. Een brede riem om mijn middel is gecombineerd met een witte, mouwloze bodysuit. Een bijpassend blauw jasje maakt de look compleet, met neutrale Christian Louboutin-schoenen. Mijn bruine haar zit in een middenscheiding en is onder in mijn nek in een paardenstaart gebonden. Ik draai aan het uiteinde van de staart en leg hem over mijn rechterschouder. ‘Het is showtime,’ zeg ik tegen mezelf. Ik pak het dossier en loop mijn kantoor uit.

Ik zet twee passen naar buiten voordat ik wat commotie van opzij hoor. Ik steek mijn hoofd de hoek om en zie dat de kinderen er nu bij zijn gekomen. Iedereen zit te praten. ‘Ik ga voor op het stel wachten,’ zeg ik. Ik probeer niet nerveus te zijn, maar waarschijnlijk faal ik jammerlijk.

‘Je kunt dit,’ stelt Clarabella me gerust vanachter haar bureau.

‘Onthou dat niemand van ons wist wat we in vredesnaam aan het doen waren,’ zegt Presley, die haar zoon op de bank zit te

voeden terwijl haar andere zoon in de wipstoel voor haar op en neer stuitert. We noemen hen een Ierse tweeling. Shelby noemt hen levende anticonceptiereclame.

‘En als je iets nodig hebt, wij zijn er voor je,’ brengt Shelby me in herinnering en ik kan alleen maar naar haar knikken.

‘Ik kan dit.’ Ik probeer zelfverzekerder te klinken dan ik werkelijk ben en ik negeer hoe mijn handen een beetje trillen en het feit dat mijn maag helemaal naar mijn keel stijgt, waardoor ik het gevoel krijg te moeten overgeven. ‘Ik kan dit.’

‘Wie runt de wereld?’ vraagt Clarabella.

‘Jongens en meisjes, volgens Violet,’ grap ik tegen haar.

‘Ga mijn kantoor uit en haal dat stel naar binnen.’ Ze wijst naar de deur, draait zich om en loopt naar buiten.

Mijn maag is al onrustig sinds ze me vorige week deze klant gaven. Ik weet dat ik het kan. Ik heb gewoon podiumvrees. ‘Daar gaan we,’ zeg ik als ik de deur opentrek van de zaal waar het koppel staat, met hun rug naar me toe.

Ik kijk even naar mijn nudekleurige hakken en als ik opkijk, staat alles in me stil. Daar, voor me, met een blond meisje dat zijn hand vasthoudt, staat mijn eerste liefde, Matthew Petrov.

OP JE HUWELIJKSDAG HOORT ALLES VLEKKELOOS TE VERLOPEN. TOCH?

SOFIA

Als kind organiseerde ik graag nepbruiloften.

Nu is mijn droom realiteit geworden.

Eindelijk heb ik mijn eerste klant binnengehaald.

Maar niets had me kunnen voorbereiden op wie ik aantrof toen ik binnenkwam.

Hij was mijn eerste kus, mijn eerste alles,

zelfs mijn eerste en enige gebroken hart.

En nu moet ik zijn bruiloft plannen...

MATTHEW

Mijn familie bestaat uit ijshockeyroyalty, en ik ben vastbesloten mijn plaats daarin te verdienen.

Ik dacht dat ik alles had wat ik ooit heb gewild. Totdat Sofia opnieuw in mijn leven verscheen.

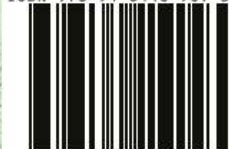
Twee jaar geleden liet ik haar gaan, en nu organiseert ze mijn bruiloft.

Ik kende haar door en door. En zij kent mijn grootste geheimen.

Ze zeggen dat tijd alle wonden heelt. Maar dat is gelogen.

Misschien was ze altijd al de mijne om te nemen.

ISBN 978-94-6440-909-3

9 789464 409093 >

 SVM
PUBLISHING

 [SYMPUBLISHING](#)

 [SYMPUBLISHING](#)

